

Omrznut bez razloga

*“No neka se ispuni
riječ napisana u
njihovu Zakonu:
Mrze me nizašto.”
—Ivan 15: 25*

RELIGIOZNI SVIJET Isusovog vremena mrzio ga je i na kraju ga ubio. Mrzili su ga jer je njegov način života bio suprotan njihovom. Svojim primjerom požrtvornosti osudio je njihovu sebičnost i svojim učenjem razot-

krio njihove tradicijske zablude dok je naučavao netradicijske istine.

Riječi našeg uvodnog teksta, preuzete iz Psalma 69: 4, Isus je izgovorio svojim učenicima tijekom završnih sati svoje zemaljske službe. Znao je za nevolju i bol koju će uskoro pretrpjeti i nastojao je pripremiti njihova srca i umove za događaje koji su uskoro pred njima. Nije želio da posrnu, nego da budu spremni primiti Duha Svetoga na Pedeseticu i sudjelovati u divnim prednostima nebeskog poziva.-Hebrejima 3: 1

PRIJEZIR SVIJETA

Tijekom Isusove službe učenici su shvatili da im to što su sljedbenici poniznog i skromnog Isusa nije donijelo naklonost religioznog svijeta njihovog vremena. Bilo

je prilika kada su se mnoštva okupljala oko svog voljenog Gospodina, ali često se pokazalo da je njihov motiv bilo kakva materijalna ili tjelesna dobrobit koju su se nadali dobiti od njega. Rijetki su bili zainteresirani do te mjere da ga vjerno slijede ili da budu spremni žrtvovati se da bi bili njegovi učenici.—Ivan 6: 26, 27, 60, 66

Kada je došlo vrijeme da Isus bude razapet, njegovi su učenici bez sumnje vjerovali da on nekako može izbjeći smrt i preuzeti svoju ulogu vođe i kralja Izraela. Bili su upoznati s riječima proroka Izaije koji je o Mesiji napisao: “Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja.” (Izaija 9: 7) Ipak, nisu znali da je prvo bilo potrebno da on pati i umre za svijet prije nego što se mogu ispuniti divna proročanstva u vezi sa slavom njegovog kraljevstva. Njihova je nada bila da će s Učiteljem sudjelovati u njegovoj slavi, za koju su vjerovali da je blizu.

ISUS MORA UMRIJETI

Isus nije zatajio svojim učenicima nužnost svoje skore smrti. Iz biblijskog izvješća saznajemo: “Otada počeo Isus upućivati učenike kako treba da pođu u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.” (Matej 16: 21) Iako je Isusova izjava bila jasna, njegovi sljedbenici su vjerojatno mislili da ono što je rekao ima neko drugo značenje.

Isus je znao da njegovi učenici još uvijek gledaju na svoje privilegije učenništva sa stajališta materijalnih prednosti i slave za koju su se nadali da će je steći ako budu povezani s njim. Također je znao da će nakon Pedesetnice biti prožeti Svetim Duhom razumijevanja. Sada, međutim, nisu mogli prihvatiti činjenicu da će se smrt njihova Gospodina stvarno dogoditi.

OMRAŽENI ISUSOVI SLJEDBENICI

Učenici su voljeli svog Učitelja i bili su uvjereni da je on od Boga postavljeni Mesija, ali još nisu shvaćali da su patnja i smrt povezani s njegovom službom, prije slave i časti. Petar je kasnije napisao: “Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao Duh Kristov u njima, koji je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama te slavaama što su nakon njih imale doći.”—1.Petrova 1: 11

U našem istaknutom stihu, Isus je priznao da je omražen bez razloga, a također je i objasnio: “Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. Sjećajte se riječi koju vam rekoh: ‘Nije sluga veći od svoga gospodara.’ Ako su mene progonili, i vas će proginiti; ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. A sve će to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene posla.”—Ivan 15: 18-21

Učitelj je također unaprijed upozorio: “Evo, dolazi čas, da, već je došao, da ćete se razbježati, svatko na svoju stranu, a mene ostaviti samog, ali ipak nisam sam, jer Otac je sa mnom. Ovo sam vam rekao da imate mir u meni. U svijetu ćete imati nevolju, ali hrabri budite! Ja sam pobijedio svijet.”—Ivan 16: 32, 33

Dobro je primijetiti da upozorenje o nadolazećem razilaženju i progonu nije bilo osmišljeno kako bi učenicima dalo mir i dobro raspoloženje, već kada bi se ostvarilo, oni bi shvatili njegovo pravo značenje. Tada bi shvatili da imaju veliku privilegiju trpjeti s Isusom. Želio je da znaju da je on pobijedio svijet i da će i oni dobiti snagu da pobijede svijet ako nastave biti njegovi učenici. S ovom obećanom sigurnošću pobjede mogli su se radovati, unatoč protivljenju i progonu svijeta. Spoznaja da

pate sa svojim dragim Gospodinom dala bi im hrabrosti da vjerno nastave dalje.

POBJEDNICI

U primjeru koji je Isus dao tijekom svog vlastitog života, službe i učenja, jasno je da je kršćanski život život borbe protiv oporbe. Vodi se neprestani rat u kojem smo uključeni u borbu sa strašnim neprijateljima koji bi nas nadjačali, osim ako nam nije dana božanska snaga da ih nadvladamo. Sotona, đavao, veliki je kršćanski protivnik, a njegovi saveznici su svijet i naše vlastito palo tijelo. (1.Petrova 5: 8; Ivan 17: 14, 15; Rimljanima 7: 18) Govoreći o sebi, apostol Pavao je napisao: “Nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sâm ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.”—1.Korinćanima 9: 27

Izraz “pobijediti” koristi se za opisivanje kršćanske pobjede nad đavlom, nad svijetom i nad našim vlastitim tijelom. Zlo je sam temelj svijeta čiji je princ Sotona. Pavao je stoga opominjao: “Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.” (Rimljanima 12: 21) Ivan također ohrabruje: “Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet.”—1. Ivanova 5: 4

BOG JE LJUBAV

Naš Nebeski Otac je tvorac ljubavi i bio je njezin pokrovitelj kroz stoljeća. Sotona je, međutim, tvorac sebičnosti. Ova dva principa su u međusobnom ratu još od pada čovjeka. Božji narod — oni koji su mu vjerno služili u svim vremenima — bio je motiviran svojom ljubavlju prema njemu. Njih je vodio on i njegov Duh, dok je većina ostatka čovječanstva prošla kroz život uglavnom upravljana načelom sebičnosti.

Čovjek je stvoren na sliku Božju, a tragovi te

slike i danas ostaju i očituju se u djelima dobrote mnogih. (1.Mojsijeva 1: 27) Međutim, nije povremeni čin ljubavi ono što čini pobjedu svijeta i njegovog duha. To mora biti obraćenje s načela življenja za sebe na načelo življenja za Boga i posvećivanja života Njegovoj službi. Zbog grijeha, ljudska obitelj je usvojila načelo “za sebe” kao dominantan motiv života. To je u tolikoj mjeri postao način života u svijetu da se smatra normalnim. Osobni interes je načelo koje vlada ovim sadašnjim svijetom, a Sotona je “bog ovoga svijeta.”— 2.Korinćanima 4: 4

VOLITE JEDNI DRUGE

Jedini način na koji se sebičnost može riješiti i načelo ljubavi uspostaviti širom Zemlje kao vodeće načelo života je kroz Božji plan spasenja. U Isusu imamo najopsežniji primjer ljubavi kao načina života. On ne samo da nam je dao primjer, već je naložio ljubav svojim sljedbenicima, rekavši: “Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge.”—Ivan 13: 34

Ovaj duh ljubavi nije u potpunosti razumio niti cijenio bogati mladi vladar kojem je rečeno da proda sve što ima i dade siromasima, i zbog toga je otišao žalostan. (Matej 19: 16-22; Luka 18: 18-23) Slijedeći zakon samoodržanja, nakupio je svjetovna dobra za sebe i nije ih bio spreman dijeliti s drugima. Učenici su bili zbunjeni Isusovim savjetom bogatom mladiću, koji je, čini se, odražavao nepromišljeno odustajanje od svakog osobnog interesa.

ISTINSKO UČENIŠTVO

Petar tada reče Isusu: “Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?” (Matej 19: 27) Petar je podsjećao Učitelja da su se kao njegovi

učenici povinovali uvjetima koje je on htio nametnuti bogatom mladom vladaru. Njihovo sve nije bilo toliko koliko njegovo sve, ali načelo je bilo isto. Nakon što su podnijeli ovu žrtvu, prirodno su htjeli znati što mogu očekivati zauzvrat. Petrovo pitanje otkriva da on još nije cijenio pravi duh učenja. Možda se nadao da će dobiti nešto u smislu časti i ugleda. Umjesto da bude skromni ribar, možda je želio istaknuti položaj u Mesijinom kraljevstvu, da bude vladar ili narodni velikan.

Isus odgovori: “Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mogega, stostruko će primiti i život vječni baštiniti.” (vss. 28, 29) Ne bismo trebali pogrešno shvatiti ideju iz ovog odlomka da Gospodin želi da kršćani žrtvuju druge. Bilo bi pogrešno lišiti naše obitelji potrebne udobnosti i namirnice. Međutim, nakon što to učinite, pretek je Gospodinov.

UZMI SVOJ KRIŽ

Kad je Isus objavio svojim učenicima da ide u Jeruzalem i da očekuje da će tamo biti uhićen i ubijen, Petar nije htio ni čuti. “Petar ga uze na stranu i počeo odvrćati: ‘Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!’” Isusov odgovor na ovaj dobronamjeren savjet bio je: “Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” (Matej 16: 22, 23) Petar je pokušavao uvjeriti Učitelja da bi trebao dopustiti sebičnim interesima da utječu na njega, te da ne ide u Jeruzalem gdje je znao da ga čekaju njegovi neprijatelji.

Petar je nesvjesno promicao ideju Sotone, koji

uvijek potiče ljude da prvo misle na sebe. Oni iz svijeta, nad kojima je Sotona vladar, najčešće misle prije svega na sebe. To je očito njihov način života, i tako je od dana Edena, ali to nije Božji način. “Tada Isus reče svojim učenicima: ‘Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.’”—vss. 24, 25

Isus je već tada žrtvom gubio svoj život za cijeli svijet čovječanstva. Općenito govoreći, u današnjem društvu većina smatra glupim misliti na bilo koga drugog osim na sebe. Isus je, međutim, privlačio um i srce Petra i drugih učenika usmjeravajući njihovu pozornost na činjenicu da će njihovi životi biti spašeni na Božji način, a ne slijedeći svjetovno načelo “ja na prvom mjestu”.

Pobijediti svijet znači da se, kao kršćani, suprotstavljamo načelu sebičnosti kojim smo okruženi sa svih strana. Svoje živote nesebično polažemo u službi Bogu, Istini i braći. (Filipljanima 3: 7, 8; 1.Ivanova 3: 16) Nismo pozvani biti “izvan svijeta”, ili živjeti izolirano od svijeta. (Ivan 17: 15) Točnije, iako smo u svijetu, trebamo ostati odvojeni od njegovih načela i mjerila i ne dopustiti da na nas utječe njegov sebični duh. Kušnja koja je pred nama je da, dok fizički živimo i radimo u svijetu, ne budemo usklađeni s njegovim općim duhom, već da uznastojimo gubiti svoje živote radi božanske ljubavi.—Rimljanima 12: 2

KRŠTENJE U SMRT

Bogat blagoslov očekuje kršćane svake godine kada slave spomen žrtvene smrti našega Gospodina Isusa. Uzimanje simboličnog kruha i čaše predstavlja naše prisvajanje dobrobiti njegove žrtve. (Matej 26: 26-29) Nakon što smo tako primili dobrobiti njegove otkupne žrtve,

radujemo se božanskoj milosti prema nama i sjećamo se svoje povlastice žrtve, da “svakodnevno umiremo”, tako-reći, odričući se samih sebe i polažući svoje živote vršeci Božju volju. (1.Korinćanima 15: 13) To može uključivati izopćenje od strane svijeta, trošenje tjelesne snage ili ozljeđivanje od strane onih koji su nas klevetali svojim riječima.

Naše je krštenje u Isusovu smrt. “Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo sresti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.”—Rimljanima 6: 3-5

Dobili smo poseban poziv da idemo stopama našeg dragog Gospodina i Učitelja. “Slijediti” ga znači da će naša iskustva u svijetu biti slična njegovima. Isus je objasnio: “Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla.” (Ivan 13: 16) Onima koji vjerno slijede Učiteljeve stope, čak i ako su “omraženi bez razloga,” dano je obećanje: “Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo.”—Otkrivenje 3: 21 ■
